

[Handelsministeren.]

de embedsmænd, som har været delegerede til kommissionen, føler jeg trang til at bringe en tak ved denne lejlighed.

Jeg kan vel også godt sige, at der var ikke så få, der, dengang kommissionen blev nedsat, foruden at tro på, at kommissionen kunne gøre sig relativt hurtig færdig, også havde troet, at der kunne skabes enighed i kommissionen. Det var måske noget naivt. Det stod i hvert fald mig klart efter ganske få møder i kommissionen, at der var ingen mulighed for at nå frem til enighed derfra. Dertil var parterne i kommissionen for langt fra hinanden. Det har altså også resulteret i, at nu da kommissionen har gjort sit arbejde færdigt, har der ikke kunnet skaffes et samlet flertal om et forslag. Der har kunnet skaffes et flertal, men selv inden for dette flertal er der mindretal, der har taget særstandpunkter. Der er endvidere et mindretal i kommissionen, der mener, at man burde gå et skridt videre i den frie konkurrence. Jeg har i min fremsættelsestale givet udtryk for, at det ville jeg også gerne have været med til; men som de politiske forhold er, og efter de standpunkter, de politiske partier har taget i kommissionen, ville det være, om jeg må bruge udtrykket, et slag i luften. Det er vel ikke det, vi har brug for i øjeblikket. Vi har brug for en licitationslovgivning, som forbedrer i liberal retning i forhold til den nuværende ordning. Derfor har jeg fremsat dette lovforslag, som jeg mener der kan skabes flertal for her i folketinget.

Det ærede medlem hr. Niels Mørk og de andre ærede medlemmer selvfølgelig også var inde på enkelte problemer, enkelte paragraffer i det lovforslag, der nu er blevet til efter alle disse besværligheder.

Jeg vil gerne give det ærede medlem hr. Niels Mørk ret i, at § 5 i det nuværende lovforslag vel er en af de vigtigste paragraffer i dette lovforslag. Der var nogen uenighed, forstod jeg, mellem den ærede ordfører for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Poul Schlüter, og det ærede medlem hr. Niels Mørk om, hvor meget forhåndsregulering har betydning. Nu er der i henhold til § 5 forbud mod forhåndsregulering. Jeg tror, at man kan spare sig diskussionen om, hvor meget denne forhåndsregulering har kostet bygherrerne. Jeg

noterede mig, at det ærede medlem hr. Poul Schlüter sluttelig i diskussionen om denne paragraf understregede, at der var ingen tvivl om, at forhåndsreguleringen havde fordyret byggeriet. Men det er svært at gøre op, hvad denne forhåndsregulering har kostet byggeriet. Den betød en mekanik, hvor buddene overhovedet ikke nåede frem til bygherrerne, således at der ingen mulighed var for at kontrollere eller regulere de uregulerede bud, der gik til organisationerne. Disse uregulerede bud står vel kun i mesterorganisationernes licitationsprotokoller, som ikke tilgår offentligheden, og derfor er det meget svært at konstatere, hvor store procenter denne forhåndsregulering har fordyret byggeriet med, men jeg vil dog gerne understrege, at jeg er også af den mening, at forhåndsreguleringen har fordyret boligbyggeriet væsentligt.

Jeg synes, at vi kan konstatere med tilfredshed, at der i kommissionen har været enighed om, at forhåndsreguleringen skal ophæves, således som det er foreslået i det foreliggende lovforslag.

Et andet spørgsmål, der har været diskuteret her i dag både af det ærede medlem hr. Poul Schlüter og det ærede medlem hr. Niels Mørk, er spørgsmålet om § 4. Det er klart, at § 4 også er en vigtig paragraf, og det er også klart, at det er den paragraf, der vel har voldt de største vanskeligheder i kommissionen. Men den del af paragraffen, der har været diskuteret her i dag, vedrører spørgsmålet om, hvorvidt der skal være udskydning for offentlige licitationer med færre end 3 deltagere eller ved bundne licitationer med færre end 5 eller reelt, som det jo er, 2 og 4. Det ærede medlem hr. Niels Mørk var indstillet på, at det var for lidt, og jeg er ikke helt uenig med ham. Det ærede medlem hr. Poul Schlüter havde også nogle bemærkninger at gøre til tallene 2 og 4. Jeg tror, at det ærede medlems tanker gik den anden vej, at det ærede medlem ville have færre. Jeg tror, jeg har ret; jeg kan se, det ærede medlem nikker — og derfor tror jeg, at det bliver svært at nå til enighed.

Jeg vil gerne understrege for fuldstændighedens skyld — det skal også siges — at når man har kunnet opnå enighed om § 4, er det, fordi man fra håndværkerside har bøjet sig. Man havde fra håndværkerside